

23 Ιουλίου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155(4) ΚΑΙ 30 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ ΠΕΡΙ
ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)
ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΞΑΝΘΟΣ ΛΥΣΙΩΤΗΣ
ΚΑΙ ΥΙΟΣ ΛΤΔ (ΑΡ. 2) ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ
ΓΙΑ ΕΝΤΑΛΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ
ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΠΟΥ ΕΞΕΔΟΘΗ
ΤΗΝ 5 ΙΟΥΛΙΟΥ 1996 ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ 5109/96 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ
ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΑΡ. 5109/96
ΣΤΙΣ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ, 1996.

(Αίτηση Αρ. 131/96)

*Προνομιακά εντάλματα — Αναστολή ισχύος ενδιάμεσου διατάγματος —
Ενδιάμεσο διάταγμα που λήφθηκε μονομερώς, αναστάληκε η ισχύς
του κατόπιν διατάγματος που εκδόθηκε σε μονομερή αίτηση, ακυρώ-
θηκε με προνομιακό ένταλμα certiorari λόγω λάθους εμφανούς στα
πρακτικά.*

5

*Πολιτική Δικονομία — Αναστολή ισχύος ενδιάμεσου διατάγματος —
Ενδιάμεσο διάταγμα που λήφθηκε μονομερώς, αναστάληκε η ισχύς
του κατόπιν μονομερούς αιτήσεως που στηρίχθηκε στη Δ.48 θ.8(4)
των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας — Το διάταγμα αναστολής
της ισχύος του πρώτου διατάγματος ακυρώθηκε με ένταλμα certiorari
λόγω λάθους εμφανούς στο πρακτικό του Δικαστηρίου που το εξέ-
δωσε.*

10

Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, εξέδωσε στις 14.6.1996 15
προσωρινό διάταγμα, κατόπιν μονομερούς αιτήσεως των αιτητών το

5   οποίο όρισε επιστρεπτέο. Εν τω μεταξύ οι καθ'ων η αίτηση καταχώ-
ρισαν στις 5.7.1996 αίτηση διά κλήσεως με την οποία ζητούσαν ακύ-
ρωση ή τροποποίηση του εκδοθέντος διατάγματος και μονομερή αί-
τηση με την οποία εξασφάλισαν προσωρινό διάταγμα αναστολής της
ισχύος του.

10   Οι αιτητές, κατόπιν άδειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου καταχώ-
ρισαν αίτηση certiorari για ακύρωση του διατάγματος ημ. 5.7.1996 με
το οποίο αναστάληκε προσωρινά η ισχύς του προσωρινού διατάγμα-
τος ημερομηνίας 14.6.1996.

15   Ο δικηγόρος των αιτητών ισχυρίστηκε ότι η μονομερής αίτηση
ημερομηνίας 5.7.1995 με την οποία εξασφαλίστηκε το διάταγμα ιδίας
ημερομηνίας βασίστηκε στη Δ. 48 θ. 2, 8(4) και ότι η αναστολή ενέχει
20   το στοιχείο της τροποποίησης του διατάγματος. Ο δικηγόρος των
καθ'ων η αίτηση εισηγήθηκε ότι η Δ. 48 θ. 8(4), δεν είχε εφαρμογή.

Αποφασίστηκε ότι:

20   (1) Η αναστολή της ισχύος του προσωρινού διατάγματος ημερο-
μηνίας 14.6.1996 που δόθηκε μονομερώς στις 5.7.1996 από το
Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, ενέπιπτε στα πλαίσια της
Δ. 48 θ. 8(4) των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας και απο-
25   τελούσε τροποποίηση του διατάγματος, κάτι που δεν μπορού-
σε να γίνει με μονομερή αίτηση και συνεπώς η έκδοση του συ-
νιστούσε λάθος του Δικαστηρίου που το εξέδωσε, εμφανές στα
πρακτικά.

30   *Εκδόθηκε διάταγμα certiorari με το
οποίο ακυρώθηκε το προσωρινό διά-
ταγμα ημερομηνίας 5.7.96.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

35   *In re Hadjisoteriou (1986) 1 C.L.R. 429.*

*Tafco (Foreign Trade Corporation for Chemicals and Foodstuffs) of Syria
v. The Ship "Lambros L" and her cargo (No. 2), (1977) 1 C.L.R. 159.*

40   **Αίτηση.**

Αίτηση για την έκδοση προνομιακού διατάγματος της φύσεως
certiorari για την ακύρωση του προσωρινού διατάγματος ημερο-
μηνίας 5 Ιουλίου 1996 το οποίο εκδόθηκε εναντίον των αιτητών,

στην Αγωγή Αρ. 5109/96 του Επ. Δικ. Λ/σίας (Ιντιάνος, Ε.Δ.).

Γ. Τριανταφυλλίδης και Στ. Πολυβίου (κα), για τους Αιτητές.

Π. Λιβέρας και Ρ. Λιβέρα (δ/νίς), για τους Καθ' ων η αίτηση. 5

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Στις 9.7.96 δόθηκε άδεια στην αιτήτρια εταιρεία να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση προνομιακού διατάγματος Certiorari αναφορικά με προσωρινό διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας ημερ. 5.7.96, το οποίο εκδόθηκε σε μονομερή αίτηση των εναγομένων στην αγωγή 5109/96. 10

Τα γεγονότα της υπόθεσης αποτελούν κοινό έδαφος και είναι σε συντομία τα ακόλουθα: Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας στις 14.6.96, μετά από μονομερή αίτηση των αιτητών, εξέδωσε προσωρινό διάταγμα, το οποίο φαίνεται στην αίτηση σαν τεκμήριο 3, το οποίο ορίστηκε επιστρεπτέο (returnable) στις 29.7.96. 15

Στις 5.7.96 οι καθ' ων η αίτηση καταχώρησαν αίτηση διά κλήσεως με την οποία ζητούσαν την ακύρωση και ή τροποποίηση του προσωρινού διατάγματος, ημερ. 14.6.96, η οποία ορίστηκε για ακρόαση ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, αρχικά στις 15.7.96 και τώρα είναι ορισμένη για ακρόαση στις 29.7.96. Στις 5.7.96 οι καθ' ων η αίτηση καταχώρησαν μονομερή αίτηση και εξασφάλισαν προσωρινό διάταγμα, το τεκμήριο 8, με το οποίο αναστάληκε η ισχύς του προσωρινού διατάγματος ημερ. 14.6.96. 20 25

Στην απόφασή μου ημερ. 9.7.96 έχω ήδη αναφέρει ότι επίκεντρο της παρούσας διαδικασίας αποτελεί το προσωρινό διάταγμα του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, ημερ. 5.7.96, το οποίο εκδόθηκε με μονομερή αίτηση των εναγομένων στην αγωγή 5109/96, και με το οποίο αναστάληκε η ισχύς του συντηρητικού διατάγματος ημερ. 14.6.96. Η ουσία του προσωρινού διατάγματος δεν αποτελεί αντικείμενο στην παρούσα διαδικασία. 30 35

Η Δ.48 θ.8(4) των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, αναφέρει ρητά ότι οποιαδήποτε ακύρωση ή τροποποίηση οποιουδήποτε διατάγματος εκδοθέντος μονομερώς μπορεί να γίνει από το επηρεαζόμενο από το διάταγμα πρόσωπο, κατόπιν αιτήσεως διά κλήσεως: 40

“Any person (other than the applicant) affected by an order made ex parte may apply by summons to have it set aside or varied and

the Court or Judge may set aside or vary such order on such terms as may seem just."

5 Η πιο πάνω προσέγγιση υιοθετήθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση *In Re HjiSoteriou* (1986) 1 C.L.R. 429.

10 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε ότι η Δ.48 θ.8(4) δεν εφαρμόζεται στην παρούσα περίπτωση διότι το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας με το προσωρινό του διάταγμα ημερ. 5.7.96
15 δεν ακύρωσε ή τροποποίησε το προσωρινό διάταγμα του Δικαστηρίου ημερ. 14.6.96 αλλά απλώς ανέστειλε την ισχύ του, κάτι το οποίο δικαιούται να κάμει σύμφωνα με τις εγγενείς και γενικές εξουσίες του Δικαστηρίου. Ο ευπαιδευτος δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση αναφέρθηκε επίσης στην υπόθεση *Tafco (Foreign Trade Organization for Chemicals and Foodstuffs) of Syria (No. 2) v. The Ship "Lambros L" and her cargo* (1977) 1 C.L.R. 159.

20 Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι η θέση αυτή δεν είναι νομικά ορθή και επικαλέστηκε τα ακόλουθα επιχειρήματα (α) ότι η μονομερής αίτηση ημερ. 5.7.96 με την οποία εξασφαλίστηκε το διάταγμα της ίδιας ημερομηνίας βασίζεται στην Δ.48 θ.2, 8(4) και (β) ότι και η αναστολή ενέχει το στοιχείο της τροποποίησης του διατάγματος.

25 Όσον αφορά τον τελευταίο ισχυρισμό του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι το Δικαστήριο έχει εγγενή ή γενική εξουσία για να επεμβαίνει μονομερώς σε διατάγματα του Επαρχιακού Δικαστηρίου, ο δικηγόρος των αιτητών εισηγήθηκε ότι εκεί που γίνεται ρητή
30 πρόβλεψη στους θεσμούς της Πολιτικής Δικονομίας, τέτοιο δικαίωμα δεν μπορεί να ασκηθεί και η αίτηση για αναστολή θα έπρεπε να γίνεται διά κλήσεως διότι εφόσον σύμφωνα με τους θεσμούς ακύρωση ή τροποποίηση ενός διατάγματος γίνεται διά κλήσεως, mutatis mutandis πρέπει να γίνεται και σε αιτήσεις για αναστολή
35 προσωρινών διαταγμάτων. Αναφορικά με τη Δ.40 θ.11 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας και πάλιν ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι είναι άσχετος με την παρούσα υπόθεση διότι η Δ.40 ασχολείται με την εκτέλεση αποφάσεων του Δικαστηρίου και δεν έχει καμιά σχέση με την αναστολή προσωρινών διαταγμάτων
40 εκδοθέντων από το δικαστήριο.

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι το Ανώτατο Δικαστήριο δεν θα πρέπει να επέμβει στη διακριτική εξουσία του δικαστηρίου. Είναι ασφαλώς νομολογημένο ότι όπου η επίλυση επιδίκου θέματος επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του

δικαστηρίου αποκλειστικός κριτής της άσκησης της εξουσίας είναι ο δικαστής στην οποίο εναποτίθεται η δικαιοδοσία. Και το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει (α) όπου διαπιστώνεται ότι η διακριτική ευχέρεια ασκήθηκε έξω από το πλαίσιο που παρέχεται από το νόμο, όπως όταν διαπιστώνεται ότι υπεισήλθαν στην άσκηση της εξωγενείς παράγοντες και (β) όπου η άσκηση της διακριτικής εξουσίας οδηγεί σε πασιφανή αδικία είναι η περίπτωση απόφασης στην οποία δεν θα μπορούσε να καταλήξει το δικαστήριο. 5

Είχα την ευκαιρία να ακούσω τις αγορεύσεις των δικηγόρων των διαδίκων. Ο δικηγόρος του αιτητή επανέλαβε ουσιαστικά τη συγκεκριμένη εισήγησή του όπως την έχω παραθέσει στην απόφασή μου. Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, όπως έχω ήδη αναφέρει ισχυρίστηκε (α) ότι η αναστολή της απόφασης δεν αποτελεί τροποποίηση του διατάγματος και (β) ότι το δικαστήριο έχει συμφυή εξουσία την οποία μπορεί να εξασκήσει για αναστολή του διατάγματος. 10

Είμαι της γνώμης ότι η υπόθεση *Tafco* (πιο πάνω) δεν μπορεί να βοηθήσει τον δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση διότι βασίζεται στη Δ.35 θ.18 όπου ζητήθηκε αναστολή διότι επρόκειτο να καταχωρηθεί έφεση και άρα ίσχυε άλλη δικονομική πρόνοια. 20

Η άποψη που εξέφρασα στην απόφασή μου ημερ. 9.7.96 έχει ως εξής: 25

“Δεν παρίσταται ανάγκη να επεκταθώ και να σχολιάσω καθοδηγούμενος από την απόφαση *In Re HjiSoteriou* (1986) 1 C.L.R. 429, στην οποία υπογραμμίστηκε ότι διάταγμα που εκδόθηκε δυνάμει μονομερούς αίτησης μπορεί να προσβληθεί μόνο με αίτηση διά κλήσεως και όχι μονομερώς. Δεν παραγνωρίζω ότι στην πιο πάνω απόφαση δεν τίθεται το θέμα εξαντλητικά. Αλλά για τουλάχιστον στις περιπτώσεις στις οποίες η Δ.48 θ.8(4) των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, όπως στην προκείμενη περίπτωση ισχύει που παρομοιάζει απόλυτα με την *In Re HjiSoteriou* (πιο πάνω) η κατάσταση φαίνεται να είναι όπως την έχω εκθέσει πιο πάνω. 30

Προκύπτει λοιπόν εμφανές λάθος επί του πρακτικού του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας που μπορεί να ελεχθεί με ένταλμα *Certiorari*. Η παρούσα αίτηση αποτελεί την κατάλληλη περίπτωση για την χορήγηση της αιτούμενης άδειας.” 40

Άκουσα με προσοχή τα νομικά επιχειρήματα και των δύο πλευ-

- ρών και είμαι της γνώμης πως η θέση που εξέφρασα είναι ορθή. Συμφωνώ με τη θέση και την όλη επιχειρηματολογία του δικηγόρου της αιτήτριας εταιρείας ότι η αναστολή που δόθηκε μονομερώς στις 5.7.96 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας επιπτεει στα πλαίσια της Δ.48 θ.8(4) των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, τον οποίο επικαλέστηκε στην αίτησή του και ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, και αυτό αποτελεί τροποποίηση του εκδοθέντος διατάγματος ημερ. 14.6.96. Προκύπτει λοιπόν εμφανές λάθος επί του πρακτικού του Επαρχιακού Δικαστηρίου που πρέπει να ελεχθεί με ένταλμα Certiorari.

- Εκδίδεται επομένως προνομιακό διάταγμα Certiorari με το οποίο ακυρώνεται το προσωρινό διάταγμα ημερ. 5.7.96 που εκδόθηκε μονομερώς από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας στην αγωγή 5109/96. Δεν θα υπάρχει καμιά διαταγή για έξοδα.

*Εκδίδεται διάταγμα ως ανωτέρω
χωρίς διαταγή για έξοδα.*